

Ränteavdragsbegränsning

Fråga om ränteavdrag ska nekas på grund av att skuldförhållandet mellan bolagen anses ha uppkommit uteslutande eller så gott som uteslutande för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån.

DIARIENUMMER	54-18/D
MEDDELANDEDATUM	2019-04-10
LAGRUM	24 kap. 18 § inkomstskattelagen (1999:1229)
SÖKANDE	X AB
MOTPART	Skatteverket

Förhandsbesked

Fråga 1

Skuldförhållandet mellan Z AB och X AB ska inte anses ha uppkommit uteslutande eller så gott som uteslutande för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån.

Bakgrund

Omständigheterna i ärendet

X AB (tidigare Y AB, i fortsättningen Bolaget) har tagit upp lån från sitt koncernmoderbolag Z AB (Z) för att delfinansiera ett externt förvärv av andelarna i Å AB (tidigare Ä AB). Förvärvare och säljare befinner sig inte i intressegemenskap med varandra.

Bolaget äger samtliga andelar i Ö AB. Det är Ö AB som ingått avtalet om förvärv av andelarna i Å AB.

Det totala transaktionsvärdet på förvärvet av Å AB uppgick till (...) kronor (exklusive transaktionskostnader). Bolaget har förutom lånet från Z om (...) kronor, tillfört eget kapital om (...) kronor, varav minoritetsägare tillfört (...) kronor. Summan, (...), har tillskjutits Ö AB som i övrigt finansierats med externa banklån om (...) kronor.

Z är ett investmentföretag vars aktie handlas med en substansrabatt. Med detta avses att marknadsvärdet på Z, beräknat med utgångspunkt i dess börskurs, understiger det samlade värdet på samtliga tillgångar. Detta innebär i praktiken att substansrabatten hindrar nyemissioner av eget kapital, eftersom varje krona som aktieägarna skulle betala in vid nyemissionen får ett marknadsvärde som understiger en krona. Z måste därför för att tillgodose sitt likviditetsbehov ha tillgång till extern finansiering med bra villkor och tar således upp externa lån. Eftersom likviditetsrisken är en av Z:s största finansiella risker är det nödvändigt med framförhållning. Därför har Z en långsiktig syn på förvaltningen av sin externa skuld.

Z vill över tid ha en skuldsättningsgrad som ligger mellan (...) procent. Denna strategi innebär att Z i god tid kan förhandla om lån och villkor. När det uppkommer ett likviditetsbehov finns det kontanta medel att tillgå eftersom Z redan lånat upp medel. Z har genom denna strategi alltså gjort det möjligt att låna ut medel internt utan att behöva ta upp ett externt lån för det specifika tillfället.

Vid ingången av 2018 uppgick Z:s totala externa skulder till (...) kr. Den genomsnittliga upplåningskostnaden varierar mellan åren och uppgick 2017 till 4,47 procent.

Z:s goda kreditrating innebär att bolaget typiskt sett har möjlighet till bättre lånevillkor med lägre ränta än intresse- och dotterföretag. Eftersom ett investmentföretag inte kan lämna eller erhålla koncernbidrag måste Z:s utlåning till intresse- och dotterföretag ske till marknadsmässiga villkor. En konsekvens av det är att Z:s genomsnittliga externa upplåningskostnad över tiden i procent understiger räntan i procent på utlåning till intresse- och dotterföretag, men vissa år kan det vara tvärtom.

Bolagets lån från Z regleras i [ett låneavtal] som har följande innebörd.

Lånet löper [i fem år] med en möjlighet för låntagaren att i förtid betala av lånet och upplupen ränta. Det löper med 3,5 procents ränta beräknad dagligen, vilket ger en effektiv årlig ränta om 3,69 procent. Vid årsdagen för lånet har låntagaren möjlighet att betala räntan kontant eller att kapitalisera räntan genom att denna läggs till skulden. För det fall räntan kapitaliseras utgår ett s.k. PIK tillägg om 2 procent innebärande en årlig ränta om 5,5 procent (effektiv ränta 5,8 procent) på hela skulden.

Nivån på PIK-räntan sänks till den del låntagaren har tillgängliga medel men ändå väljer att kapitalisera räntan. PIK-ränta kommer då endast att utgå till den del de tillgängliga medlen inte motsvarar kapitaliserad ränta i förhållande till lånebeloppet. Det innebär att om 40 procent av räntan motsvaras av tillgängliga medel kommer PIK-ränta endast tas ut på 60 procent av lånebeloppet.

Tillgängliga medel betyder kontant nettobalans som uppfyller tre kriterier: (i) är tillgänglig för utdelning efter att hänsyn tagits till kontraktsrättsliga eller andra hinder för att dela ut sådana medel; (ii) en sådan nettobalans kan användas till att betala ränta kontant till långivaren utan hinder av ett avtal som ingåtts av låntagaren eller dess dotterbolag; och (iii) nettobalansen inte är nödvändig för att uppfylla kontantbehovet i en investeringsplan eller ett föreslaget förvärv som har godkänts av styrelsen.

Enligt ansökan överstiger Z:s externa upplåning den interna utlåningen. Vidare har Z tidigare års underskott. Underskottet varierar något från år till år, och uppgick vid utgången av 2017 till (...) kronor. Det kommer att kvarstå med ungefär motsvarande belopp även framtida år så även om Z:s genomsnittliga externa upplåningskostnad understiger räntan på lån till bolaget kommer Z inte att beskattas för räntedifferensen. Räntekostnaderna i Bolaget kommer att bestridas genom erhållna koncernbidrag, utdelningar eller en kombination av dessa från dotterföretag. Z:s resultat från investmentföretagsbeskattningen ger vissa år ett skattepliktigt överskott, och vissa år ett avdragsgillt underskott. Över tid har dock investmentföretagsbeskattningen gett ett totalt överskott och så kan förutsättas vara fallet även fortsättningsvis.

Frågorna och parternas inställning

Bolaget vill veta om skuldförhållandet mellan Z och Bolaget ska anses ha uppkommit uteslutande eller så gott som uteslutande för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån och att bolaget därför ska vägras ränteavdrag (fråga 1).

Bolaget frågar också om svaret på fråga 1 påverkas av om det ett beskattningsår kan konstateras att Z har haft en högre genomsnittlig finansieringskostnad för sin externa upplåning än den ränta som löper på det interna lånet till bolaget (fråga 2).

För det fall svaren på frågorna 1 och 2 medför att Bolaget inte får avdrag för ränteutgifter vill Bolaget veta om det gör någon skillnad om det inte yrkar avdrag för hela utgiften enligt olika alternativ (frågorna 3–5).

Bolaget anser inte att skuldförhållandet ska anses ha uppkommit uteslutande eller så gott som uteslutande för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån och anför följande.

Lånet från Z motsvarar ett affärsmässigt finansieringsbehov och det löper med marknadsmässiga villkor. När låneavtalet ingås är det inte möjligt att förutse de skattemässiga konsekvenserna för intressegemenskapen. Z:s räntenetto från koncernföretag kommer dock understiga Z:s externa ränteutgifter året då det aktuella skuldförhållandet

uppkom, dvs. 2018. Räntekostnaden för Z:s externa upplåning varierar dock med tiden och kan komma att understiga räntan på det interna lånet. Intressegemenskapen kan emellertid inte påverka storleken av en eventuell skatteförmån eftersom Z måste ta ut marknadsränta på det interna lånet. Skuldförhållandets uppkomst kan således inte anses motiverat så gott som uteslutande av skatteskal.

Ränteintäkter tas upp till beskattning hos Z men kan komma att mötas av löpande kostnader under ett år som överstiger dessa eller av underskott hos Z från tidigare år. Även om Z inte har en skattekostnad för ett eventuellt räntenetto är detta dock endast en konsekvens av Z:s totala skattemässiga resultat och inte en konsekvens av investmentföretagsbeskattningen. Resultatet från investmentföretagsbeskattningen ger ett överskott. Z utnyttjar alltså inte investmentföretagsbeskattningen på så sätt att utdelningar lämnats till aktieägarna med ett högre belopp för att erhålla ett avdrag som medför att ränteintäkter inte beskattas. Z:s underskott saknar vidare betydelse då Z har egna upplånade medel att tillgå för att lämna lånet. Det är alltså inte frågan om slussning av medel till Z i syfte att utnyttja ett underskott.

Att avdragsgilla räntebetalningar reducerar beskattningen i den förvärvade koncernen är inte i sig en sådan väsentlig skatteförmån som avses i undantagsregeln. En jämförelse med den bedömning som skedde enligt de tidigare begränsningsreglerna är inte heller helt rättvisande eftersom de regler som trädde i kraft den 1 januari 2019 medför att ränteavdrag för ett negativt räntenetto endast medges med 30 procent av EBITDA (Earnings Before Interest and Tax, Depreciation and Amortization). Om ett investmentföretag inte kan låna vidare det belopp som motsvarar det som upplånats externt utan att avdrag för ränteutgiften vägras medför det en omotiverad begränsning av investmentföretagets möjlighet att bedriva sin verksamhet skatteneutralt.

Vad gäller frågan om tillskott i stället skulle kunna ha lämnats är en förutsättning för denna ansökan om förhandsbesked att presumptionsregeln är uppfylld. En teoretisk tillskottsmöjlighet är således inte en omständighet som i sig tyder på ett skattedrivet skuldförhållande. Det föreligger för övrigt nästan alltid en teoretisk tillskottsmöjlighet när ett internt lån har lämnats inom en intressegemenskap.

Kapitalisering av räntan kommer endast ske om det är mer förmånligt för bolaget att investera den upplupna räntan än att betala den, dvs. om avkastningen på en sådan investering kan förväntas överstiga den extra räntekostnaden en kapitalisering medför. Kapitalisering kommer således endast ske när det är affärsmässigt.

En kapitalisering av räntan innebär en kredit för bolaget som lämnas på marknadsmässiga villkor. Kapitaliserad ränta återbetalas i samband med att lånet amorteras. Det ursprungliga skuldförhållandet inklusive eventuellt kapitaliserad ränta bör bedömas som en enhet med utgångspunkt i låneavtalet och de förutsättningar som har lämnats. Att låneavtalet ger Bolaget en möjlighet att kapitalisera räntan kan därför inte i sig innebära att skuldförhållandet i sin helhet anses ha uppkommit uteslutande eller så gott som uteslutande för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån.

Skatteverket anser att det ursprungliga lånet och eventuell kapitaliserad ränta är olika skuldförhållanden som ska bedömas var för sig, även om de olika skuldförhållandena har ett mycket starkt samband och påverkar bedömningen av varandra. Skatteverket anser vidare att det inte är lämpligt att svara på fråga 3 och att det inte går att besvara frågorna 4 och 5 samt anför följande.

Det ursprungliga lånet är i hög grad skattedrivet. Z har inte tagit upp ett särskilt externt lån som vidareutlånats till Bolaget. Bolagets skuldsättningsgrad är ca 2,8 gånger högre än Z:s. Räntekostnaderna reducerar också förstaledsbeskattningen i den förvärvade bolagskoncernen och avtalsvillkoren möjliggör kapitalisering av räntan. Z:s skattemässiga underskott innebär dessutom att ränteinkomsterna inte beskattas hos Z. Det hade varit möjligt för Z med dotterbolag att lämna tillskott till Bolaget. Samtliga skuldförhållanden medför därför att intressegemenskapen får en väsentlig skatteförmån oaktat att den s.k. presumptionen kan anses vara uppfylld.

Trots att det ursprungliga skuldförhållandet är skattedrivet är det osäkert om det uteslutande eller så gott som uteslutande kan anses ha uppkommit för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån mot bakgrund av att medlen använts till ett externt förvärv av andelar. Att den genomsnittliga räntenivån på Z:s externa inlåning är högre än den ränta som löper på det ursprungliga lånebeloppet är också en omständighet som kan tala för att skuldförhållandet är mindre skattedrivet.

Ett skuldförhållande som beror på att Bolaget väljer att kapitalisera räntan får dock anses uppkomma uteslutande eller så gott som uteslutande för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån. I denna del finns ingen koppling till extern inlåning i Z. Bolaget har inte heller presenterat ett reellt finansieringsbehov som motiverar detta skuldförhållande utan har bara i allmänna ordalag beskrivit affärsmässigheten. Eftersom detta skuldförhållande inte har någon koppling till extern inlåning påverkas inte bedömningen av räntenivån på Z:s externa lån. Det hade varit både faktiskt och affärsmässigt möjligt för Z att lämna tillskott till Bolaget avseende den ytterligare krediten genom att efterskänka den upplupna räntan.

Skälen för avgörandet

Rättsligt

Enligt 5 § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor får förhandsbesked lämnas i en fråga som rör sökandens skattskyldighet eller beskattning om det är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

Högsta förvaltningsdomstolen har i två överklagade förhandsbeskedsärenden konstaterat att en prövning av om 2013 års undantagsregel är tillämplig förutsätter att en mängd omständigheter, hänförliga inte bara till sökanden utan även till dennes motpart i skuldförhållandet liksom till övriga företag som ingår i en intressegemenskap, är klarlagda. Enligt domstolens mening aktualiserades därmed utpräglade utrednings- och bevisfrågor som inte lämpar sig för att pröva inom ramen för ett förhandsbesked (HFD 2014 not. 85 och HFD 2015 not. 27).

I förarbetena till de regler som trädde ikraft den 1 januari 2019 anförts att det är möjligt att få förhandsbesked vid tillämpning av skatteflyktslagen och att det finns flera likheter med den föreslagna riktade ränteavdragsbegränsningsregeln. Den är avsedd att träffa i princip rena missbruksfall, vilket bör underlätta den utredning som behöver göras. Vidare innebär det att färre situationer kommer att träffas än med 2013 års regler, även om samma faktorer beaktas som utgångspunkt. Genom införandet av hybridregler kommer många gränsöverskridande situationer att sorteras bort före tillämpningen av de riktade reglerna. En skillnad jämfört med 2013 års regler är att det föreslås att det inte längre särskilt ska beaktas om kapitaltillskott ska lämnas samt att detta är tänkt att beaktas i en mer begränsad omfattning än tidigare (prop. 2017/18:245 s. 196 f.).

Av 16 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, framgår huvudregeln att ränteutgifter ska dras av som kostnad i inkomstslaget näringsverksamhet även om de inte utgör utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster.

För företag i intressegemenskap begränsades dock rätten till avdrag på interna lån till den del skulden avsåg ett förvärv av en delägarrätt från ett annat företag i intressegemenskapen genom särskilda regler som infördes 2008 i 24 kap. Begränsningsreglerna skärptes 2013 bl.a. genom att tillämpningsområdet utvidgades i olika avseenden.

Fr.o.m. i år har en generell begränsning av ränteavdrag i bolagssektorn införts i form av en EBITDA-regel. Avdragsutrymmet uppgår till 30 procent av EBITDA. Bland annat med

anledning av införandet av den generella begränsningen har de tidigare reglerna begränsats till att i princip avse rena missbruksfall (prop. 2017/18:245 s. 1 f. och s. 184).

Den bestämmelse som aktualiseras i detta ärende är 24 kap. 18 § som har följande lydelse.

Ett företag som ingår i en intressegemenskap får, om inte annat följer av andra stycket eller 19 §, dra av ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i intressegemenskapen bara om det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till den inkomst som motsvarar ränteutgiften

– hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

– hör hemma i en stat utanför EES med vilken Sverige har ingått skatteavtal som inte är begränsat till vissa inkomster, om företaget omfattas av avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten och har hemvist i denna stat enligt avtalet, eller

– skulle ha beskattats för inkomsten med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där företaget hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten (första stycket).

Om skuldförhållandet uteslutande eller så gott som uteslutande har uppkommit för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån, får dock ränteutgifterna inte dras av (andra stycket).

Med uteslutande eller så gott som uteslutande avses ca 90–100 procent (prop. 2017/18:245 s. 184).

Syftet med den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln är att den ska omfatta sådan aggressiv skatteplanering med ränteavdrag som är särskilt angelägen att förhindra för att skydda skattebasen och där den generella ränteavdragsbegränsningsregeln och avdragsförbudet vid hybrida mismatchningar inte är tillräckliga (prop. 2017/18:245 s. 185).

Av förarbetena framgår att det i likhet med vad som sägs i prop. 2012/13:1 s. 252 även i fortsättningen bör tas hänsyn till den särskilda skattesituation som företag som kan göra avdrag för utdelning befinner sig i (jfr även prop. 2008/09:65 s. 65). Omständigheter som talar för att det rör sig om sådana skattefördelar som ränteavdragsbegränsningsregeln är avsedd att träffa är t.ex. lån för att finansiera ett intresseföretags förvärv av delägaraktier från ett annat företag inom intressegemenskapen. En annan omständighet är att räntan på

de interna lånen avviker på ett märkbart sätt. Omständigheterna ska dock bedömas utifrån att det krävs en mycket hög grad av skatteplanering för att en väsentlig skatteförmån ska anses ha uppkommit vid tillämpning av de föreslagna reglerna. Vidare framgår det av nämnda förarbeten att avsikten inte är att en väsentlig skatteförmån alltid ska anses föreligga enbart på grund av den särskilda skattesituation som ett företag som kan göra avdrag för lämnad utdelning befinner sig i. Det framgår också att med hänsyn till effekterna av den s.k. substansrabatten, så bör den omständigheten att ett investmentföretag har skulder till externa parter som överstiger de fordringar som investmentföretaget har på sina intresseföretag utgöra en presumtion för att det huvudsakliga skälet för att skuldförhållandet har uppkommit inte är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån (prop. 2017/18:245 s.189).

Av propositionen framgår också att de förtydliganden som görs i prop. 2012/13:1 s. 252 och 253 avseende investmentföretag även gäller vid prövningen enligt den föreslagna riktade begränsningsregeln. Där anges bl.a. följande. Även om substansrabatten påverkar investmentföretagens val av finansieringsform är det skuldförhållandet mellan företag inom intressegemenskapen som ska bedömas vid bedömningen av om finansieringen hade kunnat ske genom ett tillskott i stället för genom ett lån. Det är således inte möjligheterna att få tillskott från aktieägarna på aktiemarknaden som ska bedömas. Hänsyn bör dock tas till om investmentföretaget i sin tur, på grund av substansrabatten, har finansierat de interna lånen med lånade medel, eftersom substansrabatten i praktiken förhindrar nyemission av ägarinstrument på marknaden. På grund av investmentbolagens särskilda situation bör utgångspunkten, enligt förarbetsuttalandena, vid tillämpning av undantagsregeln därför vara att dessa inte har en möjlighet att lämna tillskott i stället för lån. Vid tillämpning av den föreslagna riktade ränteavdragsbegränsningsregeln innebär detta att utgångspunkten bör vara att investmentföretag inte har möjlighet att lämna tillskott i stället för lån på grund av deras särskilda situation som innebär att substansrabatten påverkar valet av investeringsform. Det kommer dock alltid vara omständigheterna i det enskilda fallet som blir avgörande för om ränteutgifterna ska få dras av eller inte vid tillämpning av den riktade begränsningsregeln (prop. 2017/18:245 s. 192 f.).

I HFD 2011 ref. 90 I prövades de ursprungliga ränteavdragsbegränsningsreglerna. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterade bl.a. att externa förvärv som regel kan antas ske av affärsmässiga skäl och görs dessutom oftast i konkurrens med andra.

Skatterättsnämndens bedömning

Skatterättsnämnden har inledningsvis att ta ställning till om de frågor som ställs lämpar sig att prövas inom ramen för ett förhandsbesked samt om det i så fall är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att ett förhandsbesked lämnas.

Som framgår av förarbetena är den riktade avdragsbegränsningsregeln i 24 kap. 18 § andra stycket avsedd att träffa rena missbruksfall. Regeln kan därmed närmast liknas vid en ren skatteflyktsbestämmelse. En sådan bör kunna prövas inom ramen för ett förhandsbesked på samma sätt som generalklausulen i lagen (1995:575) mot skatteflykt (jfr prop. 1980/81:17 s. 34 f. och t.ex. HFD 2012 ref. 6 där Högsta förvaltningsdomstolen fastställt ett förhandsbesked rörande bl.a. skatteflyktslagens tillämplighet).

Förhållandena i ärendet får dessutom anses klarlagda. Ansökan kan därför inte anses aktualisera sådana utpräglade utrednings- och bevisfrågor som gör att den ska avvisas på den grunden.

Bolaget har anfört att det med anledning av förvärvet av Å AB är av vikt för Bolaget att få klarhet i om den tänkta finansieringsstrukturen medför rätt till avdrag för ränteutgiften på det interna lånet från Z och om det är av betydelse hur Bolaget yrkar avdrag för ränta. Det är vidare fråga om väsentliga belopp.

Med hänsyn till att skuldförhållandet uppkom före det att ansökan om förhandsbesked gavs in är det mot bakgrund av praxis tveksamt om de anförda skälen kan anses innebära att det är av vikt för Bolaget att ett förhandsbesked lämnas (se HFD 2015 ref. 78 och HFD 2018 ref. 3). Ansökan avser emellertid nya regler som dessutom är av skatteflyktskaraktär. Mot bakgrund av det och uttalandena i förarbetena bör det därför i vart fall vara av vikt för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att ett förhandsbesked lämnas, bl.a. eftersom det får anses finnas ett allmänt intresse av ett snabbt avgörande.

Enligt Skatterättsnämnden finns därmed förutsättningar att pröva ansökan.

Syftet med den riktade ränteavdragsbegränsningsregeln är att den ska träffa sådan aggressiv skatteplanering med ränteavdrag som är särskilt angelägen att förhindra för att skydda skattebasen och där bl.a. den generella regeln inte är tillräcklig. Frågan är alltså om förfarandet som beskrivs i nu aktuell ansökan kan anses utgöra ett sådant missbruksfall som regeln är till för att förhindra.

Skatterättsnämnden konstaterar inledningsvis att en förutsättning för ansökan är att den externa upplåningen överstiger den interna utlåningen. Det innebär att det finns en presumtion för att skuldförhållandet inte uppkommit uteslutande eller så gott som

uteslutande för att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån. Att det inte går att koppla ett särskilt externt lån till Z:s lån till Bolaget medför ingen annan bedömning.

Nästa fråga blir då om det finns något som tyder på att presumptionen inte kan upprätthållas.

Först bör frågan om det rör sig om ett eller flera skuldförhållanden beröras.

Låneavtalet reglerar dels det ursprungliga lånebeloppet, dels vad som gäller om Bolaget väljer att kapitalisera räntan. En eventuell kapitalisering av räntan påverkar även villkoren för den ursprungliga skulden. Med hänsyn till det kan den ursprungliga skulden och eventuellt kapitaliserad ränta inte bedömas var för sig i detta sammanhang utan en sammantagen bedömning måste göras.

Det kan inte anses strida mot sunda affärsmässiga överväganden att låta en del av koncernens upplåning gå via Z eftersom Z normalt kan ta upp externa lån till en lägre kostnad än bolag längre ner i koncernen. Bolagets ursprungliga lån från Z löper enligt förutsättningarna på marknadsmässiga villkor, dvs. motsvarande villkor som om Bolaget självt tagit upp ett externt lån. Lånet är hänförligt till ett externt förvärv av andelar. Ett sådant förvärv görs normalt av affärsmässiga skäl (jfr HFD 2011 ref. 90 I). Även den del av skuldförhållandet som är hänförligt till kapitaliserad ränta får anses ha en koppling till det externa förvärvet. Villkoren för den delen av skuldförhållandet är också marknadsmässiga enligt ansökan och en kapitalisering kan antas bli gjord utifrån affärsmässiga överväganden.

Även om skuldförhållandet kan medföra en väsentlig skatteförmån för intressegemenskapen kan det enligt Skatterättsnämndens mening inte uteslutande eller så gott som uteslutande anses ha uppkommit av det skälet.

Situationen är därför inte sådan att den kan anses utgöra ett missbruksfall av det slag reglerna är till för att förhindra. Den ovan nämnda presumptionen är således inte bruten och Bolaget ska därför inte vägras avdrag för räntor med hänvisning till 24 kap. 18 § andra stycket IL.

Fråga 1 ska besvaras i enlighet med det anförda. Med hänsyn till det förfaller frågorna 2–5.

I avgörandet har deltagit Christina Eng, ordf., Birgitta Pettersson, Mattias Dahlberg, Robert Pahlsson, Johan Rubenson, Olof Sundin och Ulla Werkell.

Ärendet har föredragits av Per-Arvid Gustafsson.